

ת"פ 14845/06/14 - מדינת ישראל נגד ג'פרי קרילקר

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 14845-06-14 מדינת ישראל נ' קרילקר

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'פרי קרילקר

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד צוטקוב

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן ובו אישומים בעבירות של פרסום חומר תועבה אסור והחזקת פרסום תועבה - עבירות על סעיפים 214(ב) ו-214(ב3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בחלק הכללי לכתב האישום, בין השנים 2009-2014 החזיק הנאשם בביתו שבפתח תקווה מחשב נייד ומחשב ניח. באמצעות מחשבים אלה גלש הנאשם ברשת האינטרנט והחזיק בתוכנת emule, תוכנת שיתוף קבצי מחשב ברשת האינטרנט המאפשרת העברת נתונים בין שני מחשבים או יותר, לרבות תמונות וקבצי וידאו. על פי עובדות האישום הראשון, החל משנת 2009, או בסמוך לכך, ועד ליום 8.1.14 לערך, הוריד הנאשם למחשבים בביתו, באמצעות תוכנת emule, חומר פדופילי, בין היתר תמונות וסרטים תוך שהוא משתמש במילות חיפוש שונות. במהלך תקופה זו העביר הנאשם לאחרים, שזהותם אינה ידועה, תמונות של קטינים וקטינות בעירום מלא או חלקי, בעלות תוכן פדופילי.

במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בכך שביום 8.1.14 החזיק על גבי מחשבו הנייד כ-4500 קבצי מחשב, בגודל 820 מגה-בייט, ב-25 תיקיות משנה, ובהן כ-4159 תמונות של קטינים וקטינות בעלות תוכן פדופילי. כמו כן, החזיק כ-19 תמונות נוספות בעלות תוכן פדופילי על גבי הטלפון הנייד שלו. בתמונות נצפים, בין היתר, קטינים וקטינות אשר מדגמנים בעירום חלקי או מלא, מקיימים ומקיימות יחסי מין מלאים, מבצעים ומבצעות אקט מיני אוראלי, וכן גברים בגירים המבצעים אקט מיני אנאלי בקטינות. את התמונות הוריד למחשב באמצעות תוכנת emule.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים בנובמבר 2014 הוסכם כי הנאשם יופנה בטרם הטיעונים לעונש לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן וחוות דעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות. בהתאם לכך, עקבו גורמי הטיפול והאבחון אחר

ההתפתחויות במצבו של הנאשם במשך למעלה משנה. נוכח חשיבות התפתחויות אלה, יתוארו כעת בהרחבה מכלול הנתונים שהתקבלו ופורטו בחוות הדעת של אנשי המקצוע אליהם הופנה הנאשם, על פי סדרם הכרונולוגי.

הערכת המסוכנות מיום 29.4.15:

בפרק המסכם את נושא ההתרשמות הקלינית והאבחון בחוות הדעת, מציינת מערכת המסוכנות כי מדובר בגבר בן 36, נשוי ואב לשני בנים, ללא עבר פלילי, אשר הורשע באיסוף והפצה שיטתיים של כמות משמעותית ומגוון רחב של חומרים פורנוגרפיים של ילדים. הנאשם מודה בביצוע העבירות ואף מביע הבנה לחומרתן ובושה וחרטה על מעשיו. יחד עם זאת, התרשמה מערכת המסוכנות מפער גדול בין העיסוק האובססיבי בפורנוגרפיה של ילדים לבין הכחשתו הגורפת של הנאשם למשיכה פדופילית. לטעמה קיימת עדיין, על אף ההסברים והתובנה המפותחת שגילה, עמימות לגבי עולמו המיני ותחושה שרב הנסתר על הגלוי. על אף שהוא שולל משיכה מינית לגברים, מתעורר הרושם כי זהותו המינית איננה מגובשת. הנאשם עורך מאמץ להציג את עצמו באופן נורמטיבי, ועל כן חש בנוח לצייר עצמו כמי שמכור לפורנוגרפיה בלבד, אך באישיותו בולטים קווים נרקסיסטים ואימפולסיביים מתוכם התפתח עיסוק מוגבר במין. כמו כן, לאור הפנומנולוגיה של העבירות, המציג עיסוק מסיבי בחומר פדופילי, לא ניתן לשלול קיומה של סטייה מינית. לצד דברים אלה, מציינת מערכת המסוכנות את התרשמותה, לפיה הנאשם מעוניין לשתף פעולה בהליך טיפולי מתאים, מעוניין להפחית את העיסוק ההתמכרותי במין ואף עושה ניסיונות להפחית את הצפייה בפורנוגרפיה.

באשר להערכת המסוכנות עצמה, הרי שלא נמצאו גורמים סטאטיים מעלי מסוכנות, וזו נסמכת בעיקר על הפקטורים הדינאמיים המתעוררים במקרה זה הכוללים בין היתר קשיים ביצירת מערכות יחסים בין אישיות יציבות, התמכרות למין המלווה בהיפר סקסואליות והשענות על פורנוגרפיה כמנגנון התמודדות עם קשיים רגשיים. עם זאת, כיום יש רושם שהנאשם מקבל תמיכה רבה מאשתו, המודעת לעבירות בהן הורשע וכיום ערה להתנהגותו. כמו כן, הנאשם מראה נכונות לקבלת טיפול אשר יפחית את התמכרותו למין והתנהגותו הסוטה. עוד התרשמה מערכת המסוכנות כי ההליך הפלילי גייס את הנאשם ובת זוגו לתהליך טיפול ובקרה. בסופו של דבר, בשקלול הכולל ונוכח מכלול הנסיבות, מוערכת מסוכנותו המינית העתידית של הנאשם לביצוע עבירות מין שאינן עבירות מקוונות כ"נמוכה" ואילו רמת הסיכון לביצוע עבירת מין מקוונת הינה "בינונית-גבוהה", ומכך נובע גם הסיכון להפצה ופרסום חומר תועבה.

תסקירי שירות המבחן:

את האמור בהערכת המסוכנות הנ"ל יש לראות כנקודת המוצא למעקב אחר ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם, כמפורט בשלושת התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם לאחר חוות הדעת הנ"ל ועקבו אחר הליכי הטיפול והשינוי מחודש אפריל ועד דצמבר 2015.

התסקיר הראשון מיום 30.4.15 תיאר בהרחבה את תולדותיו של הנאשם והתייחס למצבו האישי והמשפחתי. מהאמור בו עולה כי לאורך השנים תפקד באופן נורמטיבי, שירת שירות צבאי מלא כלוחם צנחנים ושומר על רצף עבודה, בעיקר בתחום האבטחה, כאשר מזה כשנתיים וחצי שהוא משמש כמנהל אבטחה בחברת אבטחה. בשנת 2005 התחתן, ולו

ולזוגתו התומכת שני ילדים משותפים.

הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן את הרקע לביצוע העבירות, על פי תפיסתו, וציין כי על רקע הבנתו את הבעייתיות במצבו החל לחפש עזרה טיפולית ואף השתלב באוגוסט 2014 בטיפול פרטי במכון "טל", אותו הפסיק ביוזמתו כעבור מספר חודשים מנימוקים שונים. עוד ביטא תחושות בושה וחרטה על מעשיו וציין כי למעצר ולפתיחת ההליך המשפטי השפעה מרתיעה לגביו, וכי הוא חרד להשפעת ההרשעה על המשך עיסוקו בתחום האבטחה. הנאשם ביטא מוטיבציה להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני מין. כמו כן תואר בתסקיר זה המידע שהתקבל ממכון "טל", ועיקרי חוות הדעת של מעריכת המסכנות שתוארה לעיל.

קצינת המבחן סיכמה את התרשמותה מהנאשם באותה עת בכך שעולה תמונה של אדם ללא עבר פלילי אשר תפקד באופן תקין לאורך חייו, על אף שהוא מאופיין בחסכים רגשיים עמוקים. עוד התרשמה מקשייו בניהול תקשורת בינאישית פתוחה ובוגרת ומקשייו בביטוי רגשי. כמו כן, בדומה למעריכת המסכנות, העריכה קצינת המבחן כי בעת הזו לא ניתן לשלול קיומה של סטייה מינית מסוג פדופיליה. עם זאת, נוכח התרשמותה של קצינת המבחן כי הנאשם מודע לעיוותי החשיבה ומבטא נכונות לטיפול וסיוע, וכן נוכח התרשמותה כי לטיפול ייעודי לעברייני מין עשוי להיות השפעה מפחיתת מסכנות, הופנה הנאשם לבדיקת התאמה לטיפול במרכז מורשה לשיקום עברייני מין "מעגלים" בפתח תקווה (להלן: "מרכז מעגלים").

יתר התסקירים עקבו כאמור אחר ההליכים הטיפוליים בהם נטל הנאשם חלק, ותיארו את ההתפתחויות שחלו במצבו עקב ההליך הטיפולי. הנאשם נמצא מתאים לטיפול במרכז מעגלים. בתחילה שולב בטיפול פרטי שנמשך לאורך מספר חודשים, והחל מתחילת חודש נובמבר 2015, השתלב, בהתאם להחלטת הצוות הטיפולי במרכז, בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מין. התסקירים שהתקבלו מעידים על שיתוף פעולה מלא מצדו של הנאשם. הוא מגיע באופן עקבי למפגשים הטיפוליים הפרטניים והקבוצתיים, מביע מוטיבציה לשינוי דרכיו וניכר היה בו שהצליח ליישם כבר עתה שינויים קלים במסגרת יחסיו הבינאישיים. עוד דווח כי במסגרת הטיפול הקבוצתי, אשר כלל נכון לאותה עת לא פחות מ-13 פגישות, שיתף פעולה באופן פעיל וקשוב וקיים אינטראקציה עם המטופלים האחרים בזמן המפגש. הנאשם מעלה תכנים מעולמו האישי, אך מתקשה עדיין לחשוף את פגיעותו וחולשתו. בנוסף דווח על ידי גורמי הטיפול כי הנאשם מבטא רצון לערוך שינוי בחייו ומאידך מבטא חשש מהתמודדות עם תחושת הריקנות נוכח היעדר עיסוק בתכנים פורנוגרפיים. עוד ציינה קצינת המבחן כי בהתאם לתנאי הטיפול מותקנת בביתו של הנאשם חסימה לאתרים פורנוגרפיים וכי הנאשם מדווח, בשונה מהעבר, כי הוא נמנע מצפייה בתכנים אלה. בנוסף ציינה כי הנאשם מבטא רצון להעמיק הבנותיו במסגרת הטיפול, ולהתרשמותם של גורמי הטיפול ביכולתו של הנאשם להיתרם ולהפיק תועלת מההמשך הטיפול הקבוצתי.

שירות המבחן מצטרף להמלצות המטפלים במרכז מעגלים וסבור כי קיימת חשיבות להשלמת הטיפול הקבוצתי הייעודי, במטרה לקדם ההפחתה מרמת הסיכון להישנות התנהגות מינית פוגעת בעתיד. בהתחשב בשיתוף הפעולה המלא ובמוטיבציה שהביע הנאשם, ממליצה קצינת המבחן על תכנית לשיקום מונע במרכז מעגלים, במסגרת זו מבחן לשנה, במסגרתה ימשיך ליטול חלק, פעמיים בשבוע, במפגשי הקבוצה הטיפולית. שירות המבחן סבור כי בתוכנית זו יש כדי להפחית את רמת הסיכון. בנוסף, ממליץ שירות המבחן לשקול לבטל את הרשעתו של הנאשם, שכן להתרשמותו

הרשעה תוביל לפיטוריו של הנאשם מעיסוקו בתחום האבטחה, ובאופן זה תגרום לפגיעה בדימויו העצמי ולרגרסיה במצבו. עוד ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה בדמות צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות.

טיעוני הצדדים:

בטיעוניה לעונש הדגישה ב"כ המאשימה את הצורך להגן על קטינים, הנופלים קורבן לתעשייה הפורחת של יצירת והפצת סרטונים פורנוגרפיים. מדובר במאבק כלל עולמי כנגד ניצול של קטינים למימוש מאווייהם הסוטים של עברייני מין פדופילים. הנאשם היה חוליה בשרשרת ניצול הקטינים, ולא רק שהחזיק באותם חומרים, אלא אף הפיץ אותם באופן שהביא להרחבת היקף חומרי התועבה הזמינים ברשת.

באשר למתחם העונש ההולם למעשים, הרי שהעונשים בעבירה של החזקת חומרי תועבה נעים בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל בעבודות שירות, אלא שבמקרה זה מצטרפת למעשים אלה עבירה חמורה יותר של הפצה, לגביה טרם נקבע מתחם ענישה מגובש. ב"כ המאשימה הפנתה למקרה אחר, חמור יותר, בו הושת על נאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות פרסום נרחבות, וציינה כי לנוכח ההבדלים בין המקרים ראוי לטעמה לקבוע במקרה הנוכחי מתחם עונש כולל הנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש הראוי בתוך המתחם, ביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, כלומר להשית עליו עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים, לצד מאסר על תנאי וקנס. בהקשר זה הזכירה כי לנאשם אין עבר פלילי וכי הוא הודה במעשים המיוחסים לו, ונוטל חלק בהליך טיפולי. עם זאת ציינה כי הטיפול מצוי בשלב ראשוני ביותר ממנו, ובשים לב לקשיים המפורטים בתסקיר, להערכת המסוכנות שאינה מבוטלת ולכך שלא ניתן לשלול קיומה של סטייה פדופילית, אין מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם.

מנגד, ביקשה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן, בדבר צווי מבחן ושל"צ ללא הרשעה, ולאפשר לנאשם להמשיך בהליך הטיפולי. לדבריה מדובר בנאשם נורמטיבי אשר עבירת הפרסום שביצע מצויה ברף החומרה התחתון של עבירות אלה. הסנגורית לא התייחסה באופן מפורט למתחם הענישה, אך הסתייגה מהניסיון לגזור אותו מתוך אותו פס"ד חריג של 24 חודשי מאסר אשר הושת על נאשם שהוגדר על ידי בית המשפט שמי ששימש כשרת בתחום הפצת חומרי התועבה. עוד הדגישה כי רק הטיפול הוא אשר יכול להפחית את הסיכון הנשקף מן הנאשם, תוך שעמדה על כך שהנאשם החל הליך טיפולי כבר ביום 5.8.14 ולאחר מכן שולב בטיפול פרטני, עד שהשתלב בטיפול ייעודי קבוצתי. הטיפול הייעודי הוא אינטנסיבי ומי שנוטל חלק בטיפול זה מתאים לו את כל אורחות חייו מכיוון שטיפול זה מגייס את כל מעגלי החיים. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם פועל למען שינוי משמעותי בחייו. תוך כדי עריכת שינוי זה הצליח להתקדם בעבודתו כאמור במכתב ההמלצה ע/2. עוד ציינה ב"כ הנאשם כי כמנהל בחברת שמירה עליו לעמוד בכל דרישות משרד הפנים בכל הנוגע למרשם הפלילי וכן ציינה כי אובדן מקום עבודתו יוסיף ויפגע בו כמפורט בתסקיר שירות המבחן, ומכאן הצורך בביטול ההרשעה.

הנאשם עצמו ציין את תחושת הבושה שהוא חש נוכח מעשיו וביקש להמשיך בהליך הטיפולי ולבנות אורח חיים נורמטיבי

עבורו ועבור בני משפחתו.

דין והכרעה:

מעשיו של הנאשם חמורים ומחייבים תגובה עונשית מחמירה. במשך 5 שנים ארוכות גלש ברשת האינטרנט והוריד ממנה, באמצעות תוכנת שיתוף קבצים, אלפי תמונות בעלי תוכן פדופילי בוטה, עד שבינואר 2014 נתפס כשברשותו למעלה מ-4,000 תמונות שכאלה בהיקף כולל של 820 מגה-בייט. יתרה מכך, במהלך כל אותן שנים אף העביר לאנשים אחרים שהיו מעוניינים בכך תמונות תועבה מתוך המאגר שנשמר במחשבו. הנאשם אמנם לא נטל חלק ביצירת חומרי תועבה, ובוודאי שלא ביצע עבירה הכרוכה במגע עם קורבן כזה או אחר, אך אין להקל ראש בחומרת מעשיו ובנזקים הממשיים שהוא ודומיו מסבים, בכך שהם נוטלים חלק בהרחבת והפצת תופעה נלוזה שבבסיסה ניצול מיני בוטה וקשה של קטינים. לא בכדי נקב המחוקק בעונש של 5 שנות מאסר לצד עבירת הפרסום שבסעיף 214 (ב) לחוק.

על החומרה הרבה שבמעשים מעין אלה עמד לאחרונה ביהמ"ש העליון במסגרת ע"פ 1269/15 פלוני נ' מ"י (23.12.15):

"האיסור על החזקת ופרסום חומרים פורנוגרפיים נועד למנוע שני נזקים עיקריים: הנזק הראשון הנגרם מפרסום ומהחזקה של פורנוגרפיית ילדים הוא פגיעה בכבוד ילדים ובפרטיותם (ערך הכבוד וערך הפרטיות). נזק זה נוגע בראש ובראשונה לילדים שהם מושא החומר הפורנוגרפי עצמו. עוצמת הנזק וחומרתו תלויה, כמובן, באופי הצילום, בנסיבות הפקתו ובתפוצה אליה הוא מגיע, אך בכל מקרה, פרטיותם וכבודם של הילדים המופיעים בחומרים מסוג זה נפגעים מעצם כך שנעשה בצילומים אלה שימוש מיני.

הנזק השני הוא פגיעה פיזית-מינית בילדים (הערך של שלמות הגוף והגנת נפשם של ילדים). הקשר הסיבתי המופיע בספרות בין החזקה ופרסום של חומרים פורנוגרפיים לבין פגיעה פיזית-מינית בילדים הוא כפול. ראשית, צריכת חומר תועבה בדמות פורנוגרפיית קטינים עלולה לעודד את השוק להוסיף ולייצר חומרים כאמור, דבר הכרוך בפגיעה פיזית-מינית בילדים כמפורט לעיל. כמו כן, קים חשש שהמחזיק עצמו ישתמש בחומרים שברשותו על-מנת לשדל ילדים אחרים ליצור עבורו חומרים פורנוגרפיים בהשתתפותם. שנית, החזקת חומרים כאמור עלולה להביא לפגיעה פיזית-מינית בילדים על-ידי המחזיק, אשר ינסה לחקות את המעשים המוצגים בחומר הפורנוגרפי

בשים לב לחומרה הרבה שבמעשיו של הנאשם, ראוי להסיר מעל סדר היום כבר בפתח הדברים את העתירה לביטול ההרשעה. כלל יסוד הוא בדין הפלילי כי מבצע עבירה יורשע בדין, ואילו ביטול ההרשעה יתאפשר רק במקרים חריגים ויוצאי דופן במיוחד. המלצת שירות המבחן, כמו גם עתירתה המנומקת של הסנגורית המלומדת לביטול ההרשעה שמים את הדגש על הפגיעה האפשרית בעתידו של הנאשם, בשל החשש כי הרשעה תוביל לפיטוריו ממקום עבודתו, לפגיעה בפרנסתו ובאופן עקיף גם להתדרדרות במצבו ושיבוש הליכי הטיפול והשיקום. אלא שהתנאי שעניינו חשש מפני קיומה

של פגיעה קונקרטית בעתידו של הנאשם אינו חזות הכול, ולצידו נקבע בפסיקה תנאי מצטבר נוסף שעניינו האפשרות לוותר על ההרשעה לנוכח טיב העבירה, נסיבותיה ויתר שיקולי הענישה ובראשם שיקולי הגמול, ההגנה על הציבור וההרתעה. הנאשם, כאמור, אסף והפיץ באופן שיטתי, לאורך כחמש שנים תמימות, חומרי תועבה פדופיליים מגוונים, ואין להעלות על הדעת סיום ההליכים בעניינו ללא הרשעה בדיון. עוד ראוי להזכיר כי על אף המוטיבציה הטיפולית שהוא מגלה, ושיתוף הפעולה המלא מצידו בהליכי הטיפול, הוערכה מסוכנותו לפני פחות משנה ברמה "בינונית-גבוהה" לשוב ולבצע עבירות דומות, כך שנדרש במקרה זה מענה עונשי מרתיע, אשר בבסיסו הרשעה ועמה גם מרכיב עונשי קונקרטי וממשי לצד מאסר מותנה מרתיע. בשולי הדברים אציין כי גם שאלת הפגיעה הקונקרטית אינה מובנת מאליה, והיא נתונה לשיקול דעת מעסיקיו של הנאשם ולגורמים הרלבנטיים במשרד הפנים, אך אפילו הייתה מוכחת פגיעה וודאית בפרנסתו, לא היה בה כדי לשנות ממסקנתי לפיה אין מקום לבטל ההרשעה. לפיכך, תעמוד ההרשעה על כנה, והמשך הדיון יתמקד במתחם העונש ההולם ובעונש הראוי לנאשם בנסיבות המיוחדות של מקרה זה.

כידוע, מחויב ביהמ"ש, על פי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, לקבוע מתחם עונש הולם למעשיו של הנאשם על יסוד עקרון ההלימה ותוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בפתח דברי הבאתי מדברי ביהמ"ש העליון בדבר בערכים שנפגעים ומידת הפגיעה הבלתי מבוטלת שבהם. חשוב ואזכיר כי מדובר באיסוף והחזקה של אלפי תמונות פוגעניות, ובהפצה שלהם לכל דורש לאורך תקופה ארוכה בת שנים. לפיכך, אין מדובר באירוע קל ערך כלל ועיקר.

באשר למתחם, הרי שהמאשימה עצמה ציינה כי ככל שמדובר בעבירת ההחזקה, מקובל לקבוע מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, ודומה כי אין טעם לדון מפורטות בהיבט זה, אשר אינו שנוי במחלוקת. לפיכך, השאלה המרכזית היא איזה מתחם כולל יש לאמץ בשים לב לעובדה כי הנאשם לא רק החזיק באותם פרסומי תועבה, אלא אף הפיץ אותם למי שהיו מעוניינים בכך לאורך אותם שנים. שאלה זו לא זכתה עדיין להתייחסויות רבות בפסיקה, וניתן להצביע על כמות מצומצמת בלבד של פסקי דין שניתנו בנושא, כפי שאף ציינו הצדדים.

פסק הדין המרכזי שהוזכר על ידי ב"כ הצדדים היה ע"פ (חיפה) 2689/07 מ"י נ' **אופר** (3.1.08) שם החמיר ביהמ"ש המחוזי את עונשו של הנאשם ל-24 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע בעבירות של החזקה ופרסום של למעלה מ-25,000 פרסומי תועבה. אותו נאשם התקין במחשב שבביתו תוכנה המאפשרת לעשות בו שימוש כשרת מחשב, וביקש מגולשים באינטרנט פרסומים דומים תמורת אלה הזמינים להם במחשב שלו. פעילותו נמשכה לאורך עשור שלם משנת 1994, ועד למעצרו ב-2004. אף המאשימה אינה חולקת על כך שמעשיו של אופר חמורים באופן ניכר מאלה של הנאשם שבפנינו, אך סבורה כי ניתן לראות בהחלטה זו מקור לקביעת מתחם שבבסיסו לא פחות מ-10 חודשי מאסר בפועל.

עניין **אופר** הנ"ל מבטא את הצד המחמיר של פסיקת ביהמ"ש, אך לצידו לא ניתן להתעלם מהחלטות אחרות, ובראשן זו שנתן אותו בית משפט ממש, בית המשפט המחוזי בחיפה, בהרכב אחר, במסגרת ע"פ 1191-04-12 **פלוגי נ' מ"י** (8.8.12). במקרה זה התקבל ערעור על עונש בן 18 חודשי מאסר בפועל, שהוטל בבית משפט השלום בגין הרשעתו של הנאשם בעבירות של החזקה ופרסום של חומרי תועבה. הנאשם הורשע במקרה זה בהחזקת לא פחות מ-190,000 (!!!) פרסומים, ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ברוב דעות, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות,

לצד מאסר על תנאי, קנס גבוה וצו מבחן ממושך.

החלטה מנחה נוספת ניתנה במסגרת עפ"ג (מרכז) 20746-07-09 מ"י נ' **נסתלטשבילי** (26.10.09), שם הורשע המשיב בעבירות של החזקת והפצת פרסומי תועבה, בנסיבות שונות במקצת ובהיקף מצומצם יותר. ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעור המדינה והשית על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, חלף עונש מאסר מותנה שהוטל עליו בבימה"ש השלום.

לצורך ההכרעה הנוכחית, אתייחס אל כלל מעשיו של הנאשם, כפי שהתייחסו גם ב"כ הצדדים כאל "אירוע" אחד, שלצידו יש לקבוע מתחם ענישה יחיד. לאחר שנתתי דעתי לכל האמור לעיל אני סבור כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בטווח שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

משנקבע מתחם הענישה, יש לאתר את העונש הראוי לנאשם בגדר המתחם, בהתאם למכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אלא נוגעות יותר לנאשם עצמו, לעברו ולהתנהלותו. בהיבט זה, קיימים במקרה הנוכחי מגוון רחב של שיקולים המצדיקים שלא למצות את הדין עם הנאשם, אלא לגזור את דינו ברף התחתון של המתחם. ראשית, יש להזכיר כי הנאשם נעדר עבר פלילי. שיקול משמעותי נוסף לקולא, נוגע להודאת הנאשם, הבעת החרטה, נטילת האחריות וההיסכון המשמעותי בזמן ציבורי, הנובע ממניעת הצורך בשמיעת הראיות. לבסוף, העבר הנקי ונטילת האחריות חשובים הם, אך חשוב מכל אלה ההליך הטיפולי בו נוטל הנאשם חלק, ואשר צפוי להביא להפחתת מסוכנותו העתידית. כאמור בתסקירי שירות המבחן, פנה הנאשם לטיפול מיוזמתו כבר באוגוסט 2014. בהמשך, הופנה על ידי שירות המבחן למרכז "מעגלים", השתתף בטיפול פרטני ובסיומו השתלב בטיפול קבוצתי ייעודי לעברייני מין. שיתוף הפעולה שלו לאורך כל הליכי הטיפול היה משביע רצון, שינויים ראשונים בדפוסיו כבר מגיעים לידי ביטוי בהתנהלותו וגורמי הטיפול רואים חשיבות רבה בהשלמת הטיפול הקבוצתי, לא רק על מנת לסייע לנאשם אלא גם כדי להפחית הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן אף מציע למסד את המשך הטיפול במסגרת תוכנית לשיקום מונע, במסגרת צו מבחן.

על יסוד מגוון שיקולים אלה מסכימה למעשה התביעה כי יש מקום לגזור את דינו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, אם כי סבורה היא כאמור כי רף זה עומד על תקופת מאסר ממושכת יותר. מנגד, מקובלת עלי עמדתה לפיה בנסיבות המקרה שלפני אין מקום לסטות לקולא מהמתחם שנקבע. אך מובן הוא כי לא כל הליך שיקום מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, ובוודאי שלא כל הליך שיקום יביא בהכרח להימנעות מהשתת עונש מאסר. המשקל הניתן להליכי השיקום צריך להיבחן אל מול יתר שיקולי הענישה, ובראשם שיקול ההלימה, ותוך מתן משקל לא רק לאינטרסים האישיים של הנאשם, אלא לכלל הנסיבות האופפות את מעשיו ואת הליכי הטיפול. במקרה זה מצוי הנאשם עדיין בתחילתו של ההליך הטיפולי. גם אם חלה בשנה האחרונה, לאחר שניתנה חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות, ירידה מסוימת במסוכנותו העתידית, הרי שזו עדיין בלתי מבוטלת, ומה גם שחומרת מעשיו אינה עולה בקנה אחד עם עונש אשר אינו כולל מרכיב ממשי של מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות. לפיכך, אגזור את דינו של הנאשם לעונש מאסר ברף התחתון של המתחם, אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה מרתיע, קנס משמעותי וצו מבחן הכולל תוכנית לשיקום מונע, וזאת תוך שאני מבהיר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו לא יהסס בית המשפט לדון בעניינו מחדש ואף לגזור את הדין מחדש בהתאם.

אשר על כן הנני דן הנאשם לעונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצה בעבודות שירות במועצה הדתית ראש העין, החל מיום 9.6.16.
2. 9 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירה על סעיף 214 (ב) לחוק העונשין.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירה על סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין.
4. קנס בסך 7,500 ₪. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 10.5.16.
5. צו מבחן למשך שנה, אשר אחד מתנאיו יהיה השתתפות בתוכנית לשיקום מונע בקהילה, שתבוצע במסגרת מרכז "מעגלים", בהתאם לתוכנית שנבנתה עבור הנאשם ועל פי הוראות סעיפים 20 א' ו-20 ב' לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו - 2006.

העתק יועבר לשירות המבחן, לממונה על עבודות השירות ולמרכז להערכת מסוכנות.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' אדר ב' תשע"ו, 30 מרץ 2016, במעמד הצדדים.